

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

א) [פסחים יז: טז],
 ב) [פסחים עז: חולין קמ: א] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 ג) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 ד) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 ה) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 ו) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 ז) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 ח) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 ט) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 י) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 יא) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 יב) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 יג) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 יד) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 טו) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 טז) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 טז) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 טז) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 טז) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 טז) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]
 טז) [נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש] ו[נדרש]

מוסף תוספות

- א. והורע כמו של כסף שאינו קונה ביבמה במקום שבאינה קונה. מוס' כספא לדידיה היכי הוה כסף דאב דוכות בתו וכי ליה רחמנא ולא דכות חתנו. ריטב"ל. ג. ה"א כי יקח אקרושי שטר או ביאה יקרי דביתוהו דוקא בעינן אמר הוא אבל בקידושין כסף אימא דנתן הוא סגי ואפי' אמרה היא קמ"ל גו"ש דקידוה קידוה לארוי לן דכי יקח בקדושי כסף איירי דאפי' כי נתן הוא בעינן נמי אמר הוא וכ"ש בקידושי שטר וביאה שאין שם נתינה חשובה דבעינן אמר הוא. מלמדי השב"ש.
- ד. דלמקן דרש מה"א דובעלה למעוטי אמה העבירה וה"ק הכא לישתוק מן ה"א דובעלה ולא לכתוב אלא ובעל ועיקר קדושי ביאה גיליף מיבמה ומיעוטא דאמה העבירה נדרוש מובעל ענין למעוטי אמה העבירה. מוס' הרא"ש.
- ה. וא"כ הו"א לה ביאה חמורה מכסף. ריטב"ל.
- ו. בשלמא רוב פירוכות שבתלמוד שון מפין חומרות הק"ו ינחא כגון מה ליבמה שאינה נקנית בשטר, מה לאמה העבירה שכן יצאה בכסף וכו', וכיון שמצינו בה חומרה לענין זה הדין שיש ליתן בה חומרה אחרת מענין אותו הדין. מוס' הרא"ש. ז. אבל גבי כסף לא מהני לה זקוקה ועומדת. ט.
- ח. דיבמה זקוקה ועומדת וביאה זו עושה נישואין ולפיכך אין כסף קונה בה שאינו עושה נישואין אלא אירוסין בכל מקום תאמר בזה שאינה זקוקה ועומדת והיא יקנה בה ביאה מפני שהיא עושה נישואין ביבמה הוי לאירוסין היא צריכה. רמב"ן.

הא אמרנו כו'. ומאי תקשה ליה אי אשמעינן קרא גבר דלילוני דתיפוק ציה: וסנה מייסי ליה מהכא. קידושי כסף דיליף להו רב יהודה דלעילא) מאין כסף נפקי ליה לתנא מתיקמה דשדה עפרון: כי יקח איש אשה ובעלה. והגריכה הכתוב גט לפוטרה מתיקמה זו כדכתב סיפא דקרא והיה אם לא תמנא וגו': והלא דין הוא. שתיבא נקנית בכסף מק"ו ולמה לי קרא: שאינה נקנית צביאה. אם מסרה ליה לציאה לשם שפחה אינה שפחתו בכך: נקנית בכסף. כדכתיב מכסף מקנתו (ויקרא כה): זו שנקנית צביאה. כדיליף לקמן מוצעלה: יבמה אינה נקנית בכסף. לייסם להיות כשעתו להוליאה גנטו בלא חליפה כדיליף לקמן (דף טז.) יבמה יבא עליה ויבמה ציאה גומרת בה ואין כסף גומר בה: מעיקרא דינא. ממקום שתיבא נא ללמוד דהיינו אמה העבירה יש להשיב ולהכי קאמר מעיקרא דדינא פירכא שהתשובה שהשיב בתחילה יבמה תוכיח לאו מעיקרא דדינא אמיא אלא ממקום אחר: שכן יולאה בכסף. שפודה את עלמנה בתוך שש שנים אם תרלה כדכתיב (שמות כא) ויפדה והואיל וכסף חשוד בה לפדותה חשוד נמי לקנותה: שאינה יולאה בכסף. כדנפקא לן) מספר כורתה ואין דבר אחר כורתה: ואינתיבא למיכסז ויולאה חנם. למילף מנייה כדיליף לעיל יש כסף לארון אחר: היכא דיהבא איחי לדידיה. כסף וקדשתו לאמרה ליה התקדש לי: ליהו קידושין. דכיון דאשמעינן דכסף עבד אישות מה לי כסף דדידה מה לי כסף דידה להכי הדר תנא קרא זימנא אחרימי צדידי כי יקח איש ולא כי תקח אשה לאיש: שכן אין קנינה נשוא איש. הלכך לא שייכא בה ציאה: שכן זקוקה ועומדת. ליה מממת קידושי המת ואין ציאה בזה אלא לגמורו אצל קנין דמעיקרא לא: שטר

הוא להכי אינתיבא זיה לנארוי דכי יקח מעיקרא דדינא פירכא מהיכא קא מיייתית לה זקוקה ועומדת תאמר בזה ובעלה: ובמנין

הוא להכי אינתיבא זיה לנארוי דכי יקח מעיקרא דדינא פירכא מהיכא קא מיייתית לה זקוקה ועומדת תאמר בזה ובעלה: ובמנין

מעיקרא דדינא פירכא שכן יוצאת בכסף. ה"ה דמני למינעק שכן יולאת בשש ויוכל וסימנין אלא ימחא ליה למפרך פירכא דשייכא אף בשפחה כעניית דהוה מני למיעבד ק"ו משפחה כעניית ללא שייכי פירכא דסימנין ושש ויוכל הקשה ה"ר יעקב מאורלייני"ש אכתי למה לי כי יקח נהי ללא מני יליף מק"ו מ"מ נילף מהיקשה שהקשה לאמה העבירה מואס אחרת יקח לו הקישה הכתוב לאחרת כדליתא לקמן (דף טו.) ואמה העבירה נפקא לן לקמן (דף טז.) שנקנית בכסף מוהפדה ומה אמה נקנית בכסף אף אשה נקנית בכסף דלון משיבין על ה"ה הקישה וי"ל דאי מהיקש לחוד ה"ה ללא סגי כפרוטו עד שהיא צ"י פרוטות כדבעינן צלמה העבירה כדמוכח לקמן ורבינו נתנאל מירץ כיון ללא ידענו דלמה העבירה אינו דין שיקנה אלא מוהפדה דהואיל ויולאה בכסף נקנית בכסף לא לפי מנייה קנין של אשה לפי צדידיה אמה העבירה: בכסף כמו אמה העבירה: מזה ראמה העבירה שכן יוצאה בכסף. ור"מ נילף כסף מציאה ומה ציאה שאין קונה צלמה העבירה קונה צלמה כסף שקונה צלמה העבירה הרי אנו דין שיקנה צלמה וי"ל כ"ש דליכא למיפרכ יבמה תוכיח שנקנית צביאה ואינה נקנית בכסף: היבא דיהבא לדידה וקידשתו. פי' דקונטרס שאומרת הרי אמה מקודש לי וקשה שהרי צלמי אינו נופל לשון קידושין שאין נאסר זכך לשאר נשים וש לפרש שאומרת הרי אני מקודשת לך וצריך לומר דיהבא לדידה לאו דוקא שהרי ציאה מקבל הקדושין אלא רוצה לומר ואמרה: כתב רחמנא כי יקח ולא כי תקח אשה לאיש. תימנה כיון דעיקר קרא דכי יקח אתא למימר שהיא לא תקדשו מה צריך למילף קידושה קימה מעדה עפרון בלא מהי שמעינן ליה מדכתיב כי יקח ולא כי תקח אשה את איש וי"ל דאי לא ג"ש הוה מוקמינן קרא דכי יקח איש אקדושין של ציאה אצל כקדושי כסף לא בעינן נתן הוא ואמר הוא להכי אינתיבא זיה לנארוי דכי יקח מעיקרא דדינא פירכא מהיכא קא מיייתית לה זקוקה ועומדת תאמר בזה ובעלה: ובמנין

הוא להכי אינתיבא זיה לנארוי דכי יקח מעיקרא דדינא פירכא מהיכא קא מיייתית לה זקוקה ועומדת תאמר בזה ובעלה: ובמנין

1. ואם שלש אלה לא יעשה לה יוצאה חנם אין כסף: שמות כא יא
 2. כי יקח איש אשה ובעלה ויהיה אם לא תמנא ויהיה פי מנא תה ערות דבר וכתב לה ספר פרייתו ונתן בקדה ושלחה מביה: דברים כד א
 3. וידבר אל עפרון באוני עם הדרק לומר אך אם אתה לו שמעני ונתתי כסף השדה קח מפני ואקברה את מתי שקמה: בראשית כג יג

גליון הש"ס

גם א"ה אשי בו מעיקרא דדינא פירכא. תמוה כח ע"כ:

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה ובעלה וכו' ויליף דמ"ש קידוה קידוה דנקנית צביאה:

מוסף רש"י

דידה הוה. לדידה הוה האו כסף (ועיל ג.) שכן זקוקה ועומדת. לפיכך מופס פה בכל דהו (לקמן טז.)

תוס' ר"י הזקן

אצטרין למכתב. תרוויהו להשלים דין קדושי כסף. דידה הוה. דכתיב יקח לא גמרינן אלא שהאיש נתן כסף. ת"ל יוצאה ו' והיתה דגמרינן אבל יש כסף לארון. ומציאה חנם חייבא דהיכא דהיבא יהוה לדידה הוה דאב. אבל מצית למימר דאי אהו יהבא לדידה הוה קדושי. ת"ל כי יקח איש שאיש לוקח ונתן כסף.